

фінансово-кредитних установ, 161 фонд підтримки підприємництва (серед яких 30 – створені за участю Українського фонду підтримки підприємництва). Всього налічується 1443 інформаційно-консультативні установи, що надають підтримку малому підприємству. Найбільша кількість регіональних фондів знаходиться у Полтавській (17) та Львівській (13) областях. Найбільша кількість кредитних спілок діє у м. Києві (356), Луганській (64), Донецькій (43), Львівській (42), Закарпатській (34), Дніпропетровській (32) областях. За кількістю лізингових центрів перші місця посідають м. Київ, Запорізька, Донецька, Дніпропетровська та Львівська області. Загальна кількість таких елементів інфраструктури під-

тримки підприємництва за останні кілька років зростає в середньому у 3 рази в порівнянні з 2000 роком.

Висновки. Отже, кредитування, інвестування, надання приміщень, розміщення державних замовлень, надання консультативно-інформаційної підтримки суб'єктам малого підприємництва значно диференціюється за регіонами України. В цілому, фінансування галузі малого підприємництва має чітку тенденцію до зростання у всіх регіонах України в і залежить від дії географічних, економічних і соціальних факторів.

1. Статистичний щорічник за 2006. – К., 2007.

Надійшла до редколегії 08.09.2007

ЮВІЛЕЇ

ДЕКАНОВІ ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 55!

У грудні виповнилося 55 років декану географічного факультету, завідувачу кафедри економічної та соціальної географії, доктору економічних наук, професору, члену-кореспонденту АПН України, Заслуженому діячу науки і техніки України Ярославу Богдановичу Олійнику.

Народився 14 грудня 1952 року на Тернопільщині у сім'ї селян. Після закінчення середньої школи із золотою медаллю, вступив на географічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка, де отримав фах – економіко-географ, викладач географії. Свою трудову діяльність розпочав у 1975 році на посаді вчителя географії Катюжанської середньої школи Вишгородського району Київської області. Закінчив аспірантуру Інституту географії НАН України. Захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата географічних наук на тему: "Тваринницько-промисловий комплекс в зоні впливу великого міста і вдосконалення його територіальної організації" зі спеціальності 11.00.02 – економічна та соціальна географія. У 1979 – 1988 рр. – молодший, науковий співробітник відділу теоретичних проблем економічної географії Інституту географії НАН України. З 1988 року – асистент, доцент (1989), професор (1998), завідувач кафедри економічної та соціальної географії (1998), декан географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1999). У 1997 році у Раді по вивченню продуктивних сил України НАН України захистив докторську дисертацію на тему: "Еколого-економічні проблеми територіальної організації виробництва і природокористування" зі спеціальністю 08.08.01 – економіка природних ресурсів і природокористування.

Я. Олійник – відомий вчений-географ, керівник національної школи економіко-географів, автор і співавтор понад 400 наукових праць, серед них 40 монографій, підручників і навчальних посібників з теоретико-методологічних проблем суспільної географії, економіко-екологічних проблем взаємодії суспільства і природи, територіальної і комплексно-пропорційної організації продовольчих комплексів, регіональної політики, геополітики, викладання географії у вищій школі.

Основні наукові праці (автор і співавтор): "Регіональна економіка", "Концепція стандарту вищої базової географічної освіти", "Адміністративно-територіальний устрій України: проблемні питання та можливі шляхи вирішення", "Загальне землезнавство", "Природні та етнокультурні феномени України", "Країни Європейського Союзу – енциклопедичний словник", "Теоретичні основи туризмології", "Суспільно-географічні основи регіонального природокористування", "Охорона навколишнього середовища", "Вступ до соціальної географії", "Економіко-географічні проблеми територіальної організації виробництва і природокористування", "Вступ до економічної і соціальної географії", "Словник-довідник учня з економічної і соціальної географії", "Теорії розміщення продуктивних сил і регіональної економіки", "Київ як економічна система: природа – людина – екологія".

Ярослав Богданович цікавиться новими ідеями, схильний до широкого бачення будь-яких з проблем – і наукових, і суто людських. Він ініціатор створення спеціалізації із розміщення продуктивних сил та регіональної економіки, де вперше в Україні ведеться підготовка менеджерів цього профілю, організатор проблемної науково-дослідної лабораторії кафедри економічної та соціальної географії з регіональної економіки і політики. Поряд із науковою роботою важливе місце в його житті посідає педагогічна діяльність. У його характері поєднується спокійна вдача з цілеспрямованістю, невичерпною творчою енергією. З любов'ю і турботою ставиться до молоді: багато сил і часу приділяє підготовці молодих спеціалістів – аспірантів і докторантів. Під його керівництвом захищено 4 докторських та 12 кандидатських дисертацій.

Активною є громадська діяльність професора Я. Олійника: член міжвідомчої робочої групи з підготовки проекту Концепції удосконалення системи адміністративно-територіального устрою України, експерт проекту LARGIS "Сучасні підходи до місцевого і регіонального розвитку", голова експертної ради ВАК України з географічних наук, голова Координаційної ради комплексної програми Київського національного університету імені Тараса Шевченка "Охорона навколишнього середовища", заступник голови спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, член навчально-методичної Ради СНД з класичної університетської освіти, голова Асоціації деканів географічних і природничих факультетів вищих навчальних закладів України; віце-президент Українського географічного товариства; відповідальний редактор збірника "Вісник Київського університету. Серія Географія", заступник редактора збірника "Економічна та соціальна географія", член редколегії наукових збірників – "Екологічна ліга", "Географія і сучасність", "Український географічний журнал", "Винахідник України", "Екологічний вісник", "Гідрологія, гідрохімія і гідроекологія", "Регіон: стратегія та пріоритети".

Лауреат премій: імені Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1999), імені В.І.Вернадського Української Екологічної Академії наук (2002), імені Ярослава Мудрого (2002).

Шановний ювіляре, хай Ваша натхненна праця й надалі сприяє розвитку географічної науки та слугує на благо нашому університетові, науці й усій Україні. Зичимо Вам здоров'я, родинного добробуту та творчої наснаги на довгі роки.

Колектив факультету.

ВАСИЛЮ ІЛАРІОНОВИЧУ ПЕЛЕШЕНКУ – 80

Василь Іларіонович Пелешенко народився 28 червня 1927 р. у с. Долина Обухівського району Київської обл. Закінчив у 1957 році геологічний факультет Київського державного університету за спеціальністю "інженер-гідрогеолог" та працював старшим інженером, старшим викладачем, доцентом кафедри гідрогеології геологічного факультету університету (1962-1968 рр.). У 1968-1971 рр. – завідувач сектора природничих та технічних наук ЦК КПУ. З 1971 р. – на кафедрі гідрології географічного факультету Київського державного університету: доцент, завідувач кафедри (1976-2000), професор (1976-200), провідний науковий співробітник (2002).

У 1967 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата геолого-мінералогічних наук на тему "Підземні води межириччя Сіверський Донець-Оскол". У 1981 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора географічних наук на тему: "Оцінка взаємозв'язку хімічного складу різних типів природних вод території України" (за спеціальністю 11.00.10 – "гідрохімія").

В. Пелешенко – видатний вчений-гідрохімік, гідроеколог, гідрогеолог, спеціаліст з проблем гідрохімічного балансу водних екосистем, гідрохімічного прогнозування в умовах техногенезу. Основоположник сучасної теорії і методології взаємозв'язку різних типів природних вод в біосфері. Один з фундаторів нового наукового напрямку – меліоративної гідрохімії. Організатор та понад 25 років науковий керівник проблемної науково-дослідної лабораторії гідрохімії та гідроекології. Ініціатор перейменування кафедри гідрології суші на кафедру гідрології і гідрохімії (1976 р.), створення Богуславського гідролого-гідрохімічного стаціонару на річці Рось (1981 р.). Голова спеціалізованої вченої ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій за спеціальностями (1993-2003 рр.).

В. Пелешенко підготував 5 кандидатів та консультував 4 докторів наук.

Автор понад 200 наукових праць, з яких 25 книг, зокрема, одноосібна монографія "Оцінка взаємозв'язку хімічного складу різних типів природних вод", у співавторстві – "Методика оптимізації природного середовища існування", 4 підручники ("Основи меліоративної гідрохімії", "Гідрохімія України", "Загальна гідрохімія", "Загальна гідрологія", навчальні посібники "Меліоративна гідрохімія", "Методика гідрохімічних досліджень", "Регіональна гідрохімія", "Радіоактивність природних вод". Розробив три нових спецкурси для студентів кафедри.

Нагороджений орденами "Знак пошани" (1970) та "За заслуги" III ступеня (1997), II ступеня (2002). Заслужений діяч науки і техніки України (1991), академік Української екологічної академії наук (УЕАН) (1992), академік Академії наук вищої школи України (1997), лауреат премії ім. В.І.Вернадського УЕАН (1998), почесний працівник Гідрометслужби України (1999). Почесний член Українського географічного товариства (2000), заслужений професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка (2002).

Учасник Великої вітчизняної війни, ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС (1986 р.).

Учні, колеги щиро вітають Василя Іларіоновича Пелешенка з 80-річчям та бажають міцного здоров'я, натхнення та сімейного благополуччя.

СТЕПАНУ ІВАНОВИЧУ ІЩУКУ – 70

Доктор географічних наук, професор Степан Іванович Іщук народився в с. Івча Літинського району Вінницької області 13 грудня 1937 року. У 1959 р. закінчив географічний факультет Львівського університету за спеціальністю економічна географія. У 1959-1965 роках – старший лаборант, завідувач кабінету, асистент кафедри політичної економії Львівського університету. У 1965-1968 рр. – аспірант Сектору географії АН України. У 1968 р. захистив кандидатську дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата географічних наук на тему: "Територіальна спеціалізація і виробничі зв'язки промисловості" за спеціальністю "економічна географія СРСР". Після захисту працював у Секторі географії, а з 1970 року подальший трудовий і творчий шлях пов'язаний із Київським університетом. Степан Іванович працює старшим викладачем (з 1970), доцентом (з 1978), професором (з 1997) кафедри економічної та соціальної географії. У 1996 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора географічних наук на тему "Виробничі комплекси: територіальна і комплексно-пропорційна організація" зі спеціальності 11.00.02 – економічна та соціальна географія. Опублікував

Степан Іванович є знаним фахівцем з проблем територіальної організації виробництва, промислових комплексів, розміщення продуктивних сил. Він є автором понад 200 наукових праць, у тому числі 11 навчальних посібників, 7 монографій. Степан Іванович багато років є вченим секретарем спеціалізованої вченої ради, членом редакційних колегій багатьох фахових видань. Серед учнів вченого багато докторів та кандидатів наук у багатьох вузах України.

Степан Іванович Іщук – наполегливий вчений та викладач, добрий наставник та вихователь для студентів, вчитель та радник для колег, відповідальна та працелюбна людина.

Колектив географічного факультету вітає Степана Івановича з ювілеєм, бажає міцного здоров'я та багато років плідної праці на географічній ниві!

